



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2018. november 21.*ⁱ

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Exxtra Deep európai uniós szóvédjegy – Feltétlen kizárók – Leíró jelleg – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja)”

A T-82/17. sz. ügyben,

a **PepsiCo, Inc.** (székhelye: New York, New York állam [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: V. von Bomhard és J. Fuhrmann ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: M. Rajh és D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Intersnack Group GmbH & Co. KG** (székhelye: Düsseldorf [Németország], képviselik: T. Lampel és M. Pfaff ügyvédek),

az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a PepsiCo és az Intersnack Group közötti törlési eljárással kapcsolatban 2016. november 24-én hozott határozata (R 482/2016-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen (előadó) elnök, J. Schwarcz és C. Iliopoulos bírák,

hivatalvezető: I. Dragan tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2017. február 7-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2017. május 2-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2017. április 27-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2017. november 17-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2013. szeptember 23-án a beavatkozó fél, az Intersnack Group GmbH & Co. KG az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i, módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) (helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az Exxtra Deep szócímjelölés volt.
- 3 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 29., 30. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, ezen osztályok tekintetében az alábbi leírásnak megfelelően:
 - 29. osztály: „Extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek; pirított, szárított, sózott, fűszerezett, bevont és feldolgozott diók, kesudió, pisztácia, mandula, mogyoró, kókuszdió (szárított); tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség; algakivonatok élelmiszerként; gyömbértermékek szárított gyümölcsként”;
 - 30. osztály: „Extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített tápióka-, manióka-, rizs-, kukorica-, búza- vagy más gabonatermékek, valamint gyömbértermékek mint édességek és zselézett gyümölcsök rágcsálnivalóként; sós sütemények; müzliszeletek, amelyek lényegében diókból, szárított gyümölcsökből, elkészített gabonamagokból állnak; csokoládé és csokoládé termékek; mártások”;
 - 31. osztály: „Kezeletlen dió, kesudió, pisztácia, mandula, mogyoró és magok; algák emberi fogyasztásra”.
- 4 Az Exxtra Deep szócímjelölést (a továbbiakban: vitatott védjegy) 2014. február 3-án a fenti 3. pontban említett áruk tekintetében, 012161981. számon, európai uniós védjegyként lajstromozták.
- 5 2014. november 24-én a felperes, a PepsiCo, Inc. a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet terjesztett elő, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja) alapján, azzal az indokkal, hogy e védjegyet az e rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjának (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja) megsértésével lajstromozták.
- 6 2016. február 11-i határozatával a törlési osztály helyt adott a törlési kérelemnek a 29. osztályba tartozó, „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek; pirított, szárított, sózott, fűszerezett, bevont és feldolgozott diók, kesudió, pisztácia, mandula, mogyoró, kókuszdió (szárított)” megnevezésű áruk, valamint a 30. osztályba tartozó, „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített tápióka-, manióka-, rizs-, kukorica-, búza- vagy más gabonatermékek, valamint gyömbértermékek mint édességek és zselézett gyümölcsök rágcsálnivalóként; sós sütemények” megnevezésű áruk tekintetében.

- 7 A törlési osztály többek között rámutatott arra, hogy a „deep” szót, amelynek jelentése „mély”, a csipszek mély hullámbarázdáinak jellemzésére alkalmazták, ami egy olyan forma, amelyet számos csipszgyártó alkalmaz a termékein. Ennélfogva azt állapította meg, hogy az „exxtra deep” kifejezést az érintett közönség a csipszek hullámbarázdált formájának leírásaként fogja fel. Mindenesetre úgy ítélte meg, hogy e megállapítás csak a csipszekre és azon hasonló termékekre igaz, amelyek hullámbarázdált formában árusíthatók. A többi termék tekintetében viszont úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy nem volt leíró jellegű. Különösen a szárított gyümölcsöket és zöldségeket illetően megjegyezte, hogy azok nem árusíthatók hullámbarázdáltan szeletelt módon, mint a csipszek. Ebből arra következtetett, hogy a vitatott védjegy lajstromozását a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk tekintetében fenn kell tartani.
- 8 2016. március 11-én a felperes fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen. Azt kérte, hogy e határozatot helyezték hatályon kívül abban a részében, amelyben az nem törölte a vitatott védjegyet a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk tekintetében.
- 9 2016. november 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a felperes fellebbezését. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy nem volt sem leíró jellegű, sem megkülönböztetésre alkalmas a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk tekintetében. E tekintetben először is rámutatott, hogy ellentétben a burgonyacsipszekkel, a gyümölcsök és a zöldségek általában nem hullámbarázdáltak. Ezt követően emlékeztetett arra, hogy a csipszek vagy rágcsálnivalók készülhetnek zöldségekből is, anélkül, hogy ők maguk zöldségnek minősüljenek. Következésképpen az érintett közönség legfeljebb úgy foghatja fel a vitatott védjegyet, mint a zöldségek vagy gyümölcsök sajátos szeletelési módjára való utalást, és nem úgy, mint e termékek valamely jellemzőjének leírását. Ily módon szerinte semmi sem utal arra, hogy a „deep” szó önmagában véve leíró jellegű lenne a zöldségek és gyümölcsök tekintetében. Ahhoz, hogy az érintett közönség azt a következtetést vonja le, hogy e szó a tartósított, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek egy sajátos szeletelési módját írja le, már egy újabb szellemi erőfeszítésre lenne tehát szükség.

A felek kereseti kérelmei

- 10 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.
- 11 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék mindegyik felet kötelezze saját költségeinek viselésére.
- 12 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes által a Törvényszék előtti eljárásban benyújtott melléletek elfogadhatóságáról

- 13 A felek egyike sem vitatja, hogy a keresetlevélhez csatolt A.7–A.17. sz. melléleteket első alkalommal a Törvényszék előtti eljárásban nyújtották be.
- 14 Az EUIPO felszólalási osztályának egyik határozatát tartalmazó A.7. sz. melléklet elfogadhatóságát a felek nem vitatják. A Wikipédia nevű internetes oldalról (A.10., A.13. és A.16. sz. melléklet), egy konyhablogról (A.15. sz. melléklet), egy online vitafórumról (A.14. sz. melléklet) és egy élelmiszerekkel foglalkozó internetes oldalról (A.17. sz. melléklet) származó különféle kivonatok elfogadhatóságát azonban mind a beavatkozó fél, mind az EUIPO vitatja. Ami a beavatkozó felet illeti, ugyanez elmondható a felperes által benyújtott, a „dictionary.com” online szótárból származó három kivonat (A.9. és A.12. sz. melléklet) és a *Cambridge English Dictionary*ből (A.11. sz. melléklet) származó kivonatok elfogadhatóságáról. Végül ugyanez elmondható az A.8. sz. mellékletéről is, ami egy, a felperes által benyújtott, az EUIPO internetes oldaláról származó olyan kivonatot tartalmaz, amely az EUIPO-nak a 207/2009 rendelet 28. cikke (8) bekezdésének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 33. cikkének (8) bekezdése) alkalmazásával kapcsolatos gyakorlatát szemlélteti.
- 15 Először is, ami az A.7. sz. mellékletet illeti, azt elfogadhatónak kell nyilvánítani, mivel az valójában nem tekinthető bizonyítéknak, hiszen az EUIPO egy olyan döntéshozatali gyakorlatával kapcsolatos, amelyre a feleknek jogukban áll hivatkozniuk. E megállapítás érvényes az A.8. sz. mellékletre is, amely a 207/2009 rendelet 28. cikke (8) bekezdésének EUIPO általi, jelen esetben egy olyan, második lista közzététele útján történő végrehajtásáról tanúskodik, amely azoknak a kifejezéseknek a nem kimerítő felsorolását tartalmazza, amelyeket olyanoknak tekintenek, mint amelyek az említett cikkben előírt nyilatkozatok céljából nem tartoznak egyértelműen az osztályok fejezetcímeinek szó szerinti jelentése által lefedett körbe (lásd ebben az értelemben: 2015. július 2-i BH Stores kontra OHIM – Alex Toys [ALEX] ítélet, T-657/13, EU:T:2015:449, 26. pont; 2016. március 18-i Karl-May-Verlag kontra OHIM – Constantin Film Produktion [WINNETOU] ítélet, T-501/13, EU:T:2016:161, 18. pont).
- 16 Másodsor, a keresetlevél többi melléklete, amelyeket első alkalommal a Törvényszék előtti eljárásban nyújtottak be, nem vehető figyelembe. Ugyanis a 207/2009 rendelet 65. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 72. cikke) értelmében a Törvényszékhez benyújtott keresetek az EUIPO fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, így a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első alkalommal az előtte folyó eljárásban benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. Így a fent említett iratokat ki kell zárni a vizsgálatból, anélkül, hogy azok bizonyító erejét vizsgálni kellene (lásd ebben az értelemben: 2015. július 2-i ALEX ítélet, T-657/13, EU:T:2015:449, 25. pont).
- 17 E következtetést nem kérdőjelezi meg az a felperes által hivatkozott körülmény, hogy az első alkalommal a Törvényszék előtti eljárásban benyújtott bizonyítékok csupán az EUIPO-hoz már korábban benyújtott bizonyítékok kiegészítésére szolgálnak, illetve közismert tények szemléltetésére irányulnak.
- 18 Először is, adott esetben az a tény, hogy a szóban forgó melléletek csupán a korábban már benyújtott bizonyítékokat egészítik ki, nincs kihatással arra a körülményre, hogy a fellebbezési tanács nem rendelkezett az említett iratokban foglalt információkkal (2017. július 26-i Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen kontra EUIPO ítélet, C-471/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:602, 26. és 27. pont; lásd még ebben az értelemben: 2017. március 23-i Vignerons de la Méditerranée kontra EUIPO – Bodegas Grupo Yllera [LE VAL FRANCE] ítélet, T-216/16, nem tették közzé, EU:T:2017:201, 42. pont; 2017. december 14-i GeoClimaDesign kontra EUIPO – GEO [GEO] ítélet, T-280/16, nem tették közzé, EU:T:2017:913, 19. és 20. pont).

- 19 Továbbá, ami a felperes által a Törvényszék előtti eljárásban hivatkozott tények közismertségére alapított érvet illeti, az ítélkezési gyakorlat szerint egyrészt az EUIPO szervezeti egységei határozataikat alapíthatják olyan közismert tényekre, amelyekre a kérelmező nem hivatkozott, anélkül, hogy azok helyállóságát meg kellene állapítani, másrészt, az a kérelmező, akivel szemben az EUIPO az ilyen tények közismertségére hivatkozik, a Törvényszék előtti eljárásban vitathatja azok helyállóságát (2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 50–52. pont), így az EUIPO-nak ilyen esetben, figyelemmel a fegyveregyenlőség elvére, jogában áll iratokat benyújtania a Törvényszékhez, azon közismert tények helyállóságának alátámasztására, amelyeket a megtámadott határozatban nem támasztottak alá (2011. november 10-i LG Electronics kontra OHIM ítélet, C-88/11 P, nem tették közzé, EU:C:2011:727, 29. pont). A bejelentő számára azonban nem lehet elismerni azon jogot, hogy az iratokat első alkalommal a Törvényszék előtti eljárásban nyújtsa be pusztán amiatt, hogy azok olyan közismert tények szemléltetésére irányulnak, amelyekkel kapcsolatban ráadásul nem is állítják, hogy azokra a megtámadott határozatban hivatkoztak volna (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i MOL kontra OHIM végzés, C-468/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2116, 42. pont; 2016. február 5-i Kicktipp kontra OHIM – Italiana Calzature [kicktipp] ítélet, T-135/14, EU:T:2016:69, 113. és 114. pont). E jog elismerésének ugyanis az lenne a következménye, hogy korlátozná a kérelmezőre háruló azon kötelezettség terjedelmét, hogy már az EUIPO előtti eljárási szakaszban előterjessze a jogalapjainak és érveinek alátámasztására szolgáló bizonyítékok egészét. A jelen esetben a felperes az állítólagosan közismert azon tényre, hogy a burgonyacsipsz valójában egy szárított, főtt és tartósított zöldség, még a saját bevallása szerint is, már a fellebbezési tanács előtti eljárásban is hivatkozott, és így az első alkalommal a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett iratok többsége, a felperes állítása szerint, csupán „kiegészíti” a korábban már benyújtott bizonyítékokat.
- 20 Következésképpen az A.9–A.17. sz. mellékleteket ki kell zárni a vizsgálatból.

Az ügy érdeméről

- 21 Előjáróban pontosítani kell, hogy a Törvényszék előtti eljárásban, akárcsak a fellebbezési tanács előtti eljárásban, a jogvita azokra az árukra korlátozódik, amelyek – nevezetesen a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk – tekintetében a vitatott védjegyet az EUIPO szervezeti egységei nem törölték.
- 22 Keresete alátámasztásaként a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértésén alapul. A második jogalap a 207/2009 rendelet 28. cikkének (2), (4) és (5) bekezdésének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 33. cikkének (2), (4) és (5) bekezdése) megsértésén alapul.
- 23 Első jogalapjának alátámasztásaként a felperes először is arra hivatkozik, hogy „következetlen és mindenképpen téves” az a megállapítás, hogy az „exxtra deep” kifejezés a burgonyacsipszek és más zöldségcsipszek tekintetében leíró jellegű, a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” tekintetében viszont nem leíró jellegű. Ez utóbbi áruk szerinte a Nizzai Osztályozás 29. osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezésnek felelnek meg, amelyet mindig is úgy tekintettek, hogy az magában foglalja a burgonyacsipszeket és más zöldségcsipszeket.
- 24 Hozzáteszi, hogy 1999-ben az EUIPO felszólalási osztálya a felperes és a beavatkozó fél közötti felszólalási eljárás keretében úgy vélekedett, hogy a „burgonyacsipszek” kifejezés beletartozik a „szárított zöldségek” fogalmába, és hogy ezen áruk következképpen azonosak. E határozatot az EUIPO fellebbezési tanácsa, majd a Törvényszék is, 2005. április 21-i PepsiCo kontra OHIM – Intersnack Knabber-Gebäck (RUFFLES) ítéletében (T-269/02, EU:T:2005:138), helybenhagyta. Az eljárás szóbeli szakaszának befejezése előtt előterjesztett bizonyítékkal a felperes az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. március 22-i határozatára (R 1659/2016-4. sz. ügy) is hivatkozott, amely

egy lajstromozást megtagadó határozattal szemben a beavatkozó fél által benyújtott fellebbezés alapján indult eljárás keretében úgy ítélte meg, hogy a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” csipsz formáját is öltheti.

- 25 A felperes ezenfelül rámutat, hogy egyrészt a Nizzai Osztályozás 29. osztályának betűrend szerinti jegyzéke a burgonyacsipszeket külön említi, másrészt, hogy azok nincsenek feltüntetve az EUIPO által közzétett, a Nizzai Osztályozás osztályainak fejezetcímeiben szereplő általános kifejezések által nem lefedett áruk betűrend szerinti jegyzékében szereplő kifejezésekre vonatkozó jegyzékek egyikében sem. A felperes e tekintetben az EUIPO igazgatójának 2016. február 8-i 1/2016. sz. közleményére, az EUIPO honlapján szereplő „A 207/2009 rendelet 28. cikkének (8) bekezdése szerinti nyilatkozatok” című dokumentumra, valamint az ehhez mellékelt, azon kifejezéseket tartalmazó jegyzékekre hivatkozik, amelyeket úgy tekintenek, mint amelyek nem tartoznak egyértelműen a vonatkozó osztályok fejezetcímeiben szereplő kifejezések szó szerinti értelemben vett fogalmába.
- 26 A felperes szerint az a tény, hogy a burgonyacsipszeket nem foglalták bele a fent említett jegyzékek egyikébe sem, azt jelenti, hogy az EUIPO azokat úgy tekinti, mint amelyek „egyértelműen beletartoznak” a Nizzai Osztályozás 29. osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések fogalmába.
- 27 A felperes, szintén annak bizonyítása céljából, hogy a burgonyacsipszek beletartoznak a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk fogalmába, először is arra hivatkozik, hogy a burgonya zöldségnek minősül, másodsor, hogy a mély hullámbarázdákat tartalmazó csipszek vagy ropogtatnivalók a burgonyától eltérő zöldségekből vagy gyümölcsökből is készülhetnek, harmadszor pedig, hogy a csipszek lehetnek sülték, szárítottak vagy főttek is, függetlenül attól, hogy burgonya-, zöldség- vagy gyümölcsalapú csipszokről van-e szó.
- 28 A felperes szerint tehát semmiféle kétség nem fér ahhoz, hogy a burgonyacsipszek szárított és főtt zöldségek. Ennélfogva szerinte a fellebbezési tanács azon következtetését, miszerint a vitatott védjegy a burgonyacsipszek tekintetében leíró jellegű, a szárított és főtt zöldségekre is alkalmazni kellett volna. A felperes hozzáteszi, hogy a szárítás és a főzés is tartósítást szolgáló módszer, és hogy a „tartósított/konzervált” szó nem fogható fel úgy, mint amely szoros értelemben véve, csak a „konzervek” kifejezésre vonatkozna, konzerv vagy befőtt formájú élelmiszer értelemben.
- 29 Következésképpen a fellebbezési tanács által a „zöldségalapú csipszek vagy rágcsálnivalók”, illetve a „zöldségek és gyümölcsök” tekintetében alkalmazott különbségtétel nehezen érthető. A felperes e tekintetben rámutat arra, hogy a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk feldolgozott áruk, tehát nem a 31. osztályba tartozó friss zöldségek vagy gyümölcsök. A felperes szerint, bár a burgonyacsipszek azonosak a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű árukkal, és bár az a tény, hogy mély, akár igen mély hullámbarázdákat is tartalmazhatnak, a burgonyacsipszek egyik releváns jellemzője, amint azt a fellebbezési tanács is elismerte, nem állítható, hogy az a tény, hogy „mély” hullámbarázdákat tartalmaznak, ne lehetne a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk jellemzője (is). A fellebbezési tanács által vétett hiba az volt, hogy ezen árukat az alapanyagaikra redukálta, ahelyett, hogy inkább az azokból készülő végtermékeket vette volna figyelembe.
- 30 Végezetül a felperes azt állítja, hogy pusztán az a tény, hogy a vitatott védjegy kiterjed a különleges rágcsálnivalókra is, nem jelenti azt, hogy ezen áruk nem tartoznak a Nizzai Osztályozás 29. osztályának fejezetcímében található általános kifejezések körébe. Gyakori dolog belefoglalni a bejelentett védjegy árujegyzékébe mind az általános kifejezéseket, mind az ezen általános kifejezések által lefedett konkrét árukat. Ilyen esetben, ha a védjegy egyértelműen leíró jellegű a konkrét áruk tekintetében, még kevésbé lesz lajstromozható az ezen árukat magában foglaló általános kifejezések tekintetében.

- 31 Az EUIPO először is emlékeztet arra, hogy azon állandó gyakorlata értelmében, amely szerint a leíró jellegű alapuló kifogás nem csak azon árukra és szolgáltatásokra vonatkozik, amelyek tekintetében a bejelentett védjegyet alkotó kifejezések közvetlenül leíró jellegűek, hanem azon szélesebb kategóriára is, amely tartalmazhat legalább egy olyan beazonosítható alkategóriát vagy olyan konkrét árukat és szolgáltatásokat, amely vagy amelyek tekintetében a bejelentett védjegy közvetlenül leíró jellegű. Amennyiben a védjegybejelentő nem korlátozza megfelelő módon az árujegyzéket, a leíró jellegű alapuló kifogás szükségképpen a szélesebb kategóriára mint ilyenre fog vonatkozni. E gyakorlatot az uniós bíróság is folyamatosan helybenhagyta.
- 32 Az EUIPO ezt követően kiemeli, hogy a jelen esetben a fő kérdés az, hogy a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk általános kategóriája magában foglalja-e az ugyanezen osztályba tartozó „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek; pirított, szárított, sózott, fűszerezett, bevont és feldolgozott diók, kesudió, pisztácia, mandula, mogyoró, kókuszdió (szárított)” megnevezésű azon konkrét árukat is, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet törölték, amiatt, hogy az azok tekintetében leíró jellegű és ennek következtében megkülönböztetésre alkalmatlan volt.
- 33 Az EUIPO szerint:
- a Törvényszék vagy azt állapítja meg, hogy a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk nem foglalják magukban az ugyanezen osztályba sorolt „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékeket”, és ebben az esetben a megtámadott határozatot helyben kell hagyni, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjának megsértésére alapított jogalapot pedig el kell utasítani;
 - vagy a Törvényszék azt állapítja meg, hogy a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk magukban foglalják az ugyanezen osztályba sorolt „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékeket”, és ebben az esetben a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjának megsértésére alapított jogalapnak pedig helyt kell adni.
- 34 A beavatkozó fél először is emlékeztet arra, hogy a vitatott védjegyet „rágcsálni való burgonyatermékek” és „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” tekintetében lajstromozták. Ezt követően arra hivatkozik, hogy az előbbiek és az utóbbiak között jellegüket és előállításukat tekintve eltérés áll fenn. Egyrészt, a zöldségek és a zöldségalapú termékek a jellegüket illetően eltérést mutatnak. Másrészt, a „rágcsálni való burgonyatermékeket” szerinte „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon” állítják elő, míg a „gyümölcsöket és zöldségeket” „tartósítják, szárítják és főzik”.
- 35 A burgonyacsipszek szerinte egyértelműen az extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek kategóriájába tartoznak. Amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában helyesen kiemelte, a burgonyacsipszek nem zöldségek, hanem inkább zöldségből készülő termékek. Ily módon téves lenne azt állítani, hogy a burgonyacsipszek a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” kategóriájába tartoznak.
- 36 Következésképpen, a beavatkozó fél azt állítja, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy az érintett közönség a vitatott védjegyet a szóban forgó áruk tekintetében nem foghatja fel közvetlenül – minden további gondolkodás nélkül – leíró jellegűnek. A burgonya, akár tartósítják, szárítják, akár megfőzik, szeletelhető, vagdalható vagy más módon is elkészíthető, de önmagában véve, zöldségként, nem írható le „mély[en barázdált]ként”. További szellemi erőfeszítésre – amely semmi esetre sem nevezhető közvetlennek – van szükség ahhoz, hogy azt a következtetést lehessen levonni, hogy a

„deep” szó a vitatott áruk egy különleges szeletelési módját írja le. Szerinte az „exxtra deep” kifejezés pontatlan jellegű a szóban forgó áruk tekintetében, vagy legalábbis mindössze a zöldségek és gyümölcsök felszeletelésének egy adott módjára utal.

- 37 A tárgyaláson előterjesztett egyik bizonyítékkal a beavatkozó fél az EUIPO felszólalási osztályának 2004. augusztus 30-i egyik határozatára (2940/2004. sz. ügy) hivatkozott, amelyben ezen osztály a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (később a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) értelmében vett hasonlóság vizsgálata keretében úgy vélekedett, hogy a szárított gyümölcsök és zöldségek, illetve a burgonyacsipszek a jellegüknél és rendeltetésüknél fogva eltérnek egymástól.
- 38 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból [helyesen: megjelölésekből vagy jelzésekből] áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.
- 39 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azt az általános célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jelzéseket vagy megjelöléseket mindenki szabadon használhassa (lásd: 2007. június 12-i MacLean-Fogg kontra OHIM [LOKTHREAD] ítélet, T-339/05, nem tették közzé, EU:T:2007:172, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Ezenkívül a forgalomban a bejelentett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek leírására használható megjelölések vagy jelzések a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem képesek betölteni a védjegy alapvető funkcióját, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származásának azonosítását, lehetővé téve ily módon az adott védjeggyel jelölt áru vásárlója vagy szolgáltatás igénybevevője számára, hogy későbbi vásárlás vagy megrendelés alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt a védjegyet válassza, illetve hogy negatív tapasztalat esetén másikat válasszon (lásd: 2007. június 12-i LOKTHREAD ítélet, T-339/05, nem tették közzé, EU:T:2007:172, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Ebből következik, hogy valamely megjelölés csak akkor esik az e rendelkezésben megállapított tilalom hatálya alá, ha olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban van a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amelynek alapján az érintett vásárlóközönség azt közvetlenül, minden további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve azok valamely jellemzőjének leírásaként fogja fel (2007. június 12-i LOKTHREAD ítélet, T-339/05, nem tették közzé, EU:T:2007:172, 29. pont; 2011. július 7-i Cree kontra OHIM [TRUEWHITE] ítélet, T-208/10, nem tették közzé, EU:T:2011:340, 14. pont; 2016. január 14-i Zitro IP kontra OHIM [TRIPLE BONUS] ítélet, T-318/15, nem tették közzé, EU:T:2016:1, 20. pont).
- 42 A fenti 39–41. pontban említett rendelkezésekre és ítélkezési gyakorlatra tekintettel, valamely megjelölés leíró jellegének értékelését kizárólag az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, illetve azoknak az érintett vásárlóközönség által történő felfogása vonatkozásában lehet elvégezni (lásd: 2015. január 15-i MEM kontra OHIM [MONACO] ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, valamely védjegy leíró jellegének megállapítása nem csupán azon árukra vonatkozik, amelyek tekintetében a védjegy közvetlenül leíró jellegű, hanem arra a tágabb kategóriára is, amelybe ezen áruk tartoznak, amennyiben a védjegybejelentő nem tette meg a megfelelő árujegyzék-korlátozást (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 15-i Wella kontra OHIM [TAME IT] ítélet, T-471/07, EU:T:2009:328,

18. pont; 2010. december 16-i Fidelio kontra OHIM [Hallux] ítélet, T-286/08, EU:T:2010:528, 37. pont; 2015. július 15-i Australian Gold kontra OHIM – Effect Management & Holding [HOT] ítélet, T-611/13, EU:T:2015:492, 44. pont).

- 44 Végül emlékeztetni kell arra, hogy bizonyos átfedés van a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya között, mivel a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett, egyes áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű megjelölések ugyanezen áruk és szolgáltatások tekintetében szükségképpen alkalmatlanok is a megkülönböztetésre, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (lásd: 2013. július 3-i Airbus kontra OHIM [NEO] ítélet, T-236/12, EU:T:2013:343, 42. és 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Előjáróban azt kell megállapítani, hogy a felperes nem vitatja a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 14. pontjában szereplő értékelését az érintett közönséget illetően, amelyet – figyelemmel a szóban forgó árukra és a vitatott védjegyet képező angol nyelvű szóelemekre – az Unió angolul beszélő nagyközönsége képez, amelynek figyelmi szintje alacsonynak mondható. A felperes nem vitatja az „extra deep” kifejezésnek a megtámadott határozat 14. pontjában meghatározott jelentését sem, vagyis azt, hogy annak jelentése „különösen mély”.
- 46 A felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a vitatott védjegy leíró jellegét csak a 29. osztályba tartozó „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” megnevezésű áruk tekintetében állapította meg, és kizárta annak leíró jellegét az ugyanezen osztályba sorolt „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk tekintetében, miközben az előbbi áruk beletartoznak az utóbbi áruk által alkotott általános kategóriába. A felperes tehát azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vonta le a vitatott védjegy egyes konkrét áruk tekintetében való leíró jellegének elismeréséből eredő következtetéseket az általánosabb árukategória részét képező többi áru leíró jellegének értékelésénél.
- 47 Amint azt az EUIPO kifejezetten kiemeli, a fő kérdés tehát, amelyet a jelen ügyben meg kell válaszolni, az, hogy az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” megnevezésű áruk beletartoznak-e a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk kategóriájába.
- 48 A 29. osztályba sorolt azon áruk leírása alapján, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet lajstromozták (lásd a fenti 3. pontot), *a priori* nem állapítható meg, hogy az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” megnevezésű áruk beletartoznának a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk kategóriájába. Egyrészt, e két árukategóriát pontosvessző választja el egymástól. Márpedig a pontosvessző az ugyanazon osztályba tartozó áruk két külön kategóriája közötti különbségtételre utal, eltérően a vesszőtől, amely az ugyanazon árukategórián belüli áruk elkülönítésére szolgál (2014. május 15-i Louis Vuitton Malletier kontra OHIM ítélet, C-97/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:324, 96. pont). Másrészt, a leírásban nem szerepel olyan szó vagy kifejezés, mint például a „többek között”, az „ideértve” vagy a „különösen”, amelyek alapján azt lehetne megállapítani, hogy e kategóriák egyike beletartozna a másikba (lásd, a „többek között” szót illetően: 2015. július 15-i HOT ítélet, T-611/13, EU:T:2015:492, 45. pont; lásd még, a „különösen” szót illetően: 2005. június 8-i Wilfer kontra OHIM [ROCKBASS] ítélet, T-315/03, EU:T:2005:211, 3. és 64. pont; 2008. november 12-i Scil proteins kontra OHIM – Indena [affilene] ítélet, T-87/07, nem tették közzé, EU:T:2008:487, 38. és 39. pont; végül az „ideértve” szót illetően lásd: 2014. május 15-i Louis Vuitton Malletier kontra OHIM ítélet, C-97/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:324, 97. pont).

- 49 Amint azt a felperes állítja, azt kell megállapítani, hogy a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk kategóriája a Nizzai Osztályozás 29. osztályának fejezetcímében („Hús, hal-, baromfi- és vadhús; húskivonatok; tartósított, fagyasztott, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; zselék, lekvárok [dzsemek], kompótok; tojások; tej és tejtermékek; étkezési olajok és zsírok”) szereplő általános kifejezések egyikének felel meg.
- 50 Ugyanakkor ezen egyetlen megállapítás alapján nem vonható le az a következtetés, hogy az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” megnevezésű áruk beletartoznak a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk kategóriájába.
- 51 E tekintetben ugyanis hangsúlyozni kell, hogy a vitatott védjegy bejelentési kérelmének benyújtása időpontjában az EUIPO igazgatójának a közösségi védjegybejelentéseknél és lajstromozásoknál az osztályok fejezetcímeinek árujegyzékeken belüli használatára vonatkozó, 2003. június 16-i 4/03. sz. közleménye, amelynek értelmében „valamely áruosztály fejezetcímében megtalálható általános kifejezés használata kiterjed az ezen általános kifejezés fogalmába beletartozó, ugyanezen osztályba helyesen besorolt összes árura és szolgáltatásra” (az említett közlemény IV. pontjának második albekezdése), már nem volt hatályos.
- 52 Az EUIPO igazgatójának a közösségi védjegybejelentéseknél és lajstromozásoknál az osztályok fejezetcímeinek árujegyzékeken belüli használatára vonatkozó, 2012. június 20-i 2/12. sz. közleménye, amely hatályon kívül helyezte a 4/03. sz. közleményt, szó szerinti megközelítést alkalmazott a VIII. pontjában, ami abból állt, hogy meghatározta az általános kifejezések magától értetődő, szokásos jelentését. Az EUIPO igazgatójának 2013. november 26-i 1/13. sz. közleményének II. pontja i) alpontjának második albekezdése megerősítette, hogy e megközelítést kell alkalmazni akkor is, ha a védjegybejelentés a valamely osztály fejezetcímében szereplő általános kifejezések közül csupán néhányat jelöl meg. Végül maga a jogalkotó is ezt az úgynevezett „szó szerinti” megközelítést fogadta el a 207/2009 rendelet 28. cikke (5) bekezdésének a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 341., 21. o.) való módosításakor, amely rendelet úgy rendelkezik, hogy „[...] a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakat [...] úgy kell értelmezni, hogy abba a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt minden áru [...] beletartozik”.
- 53 Ily módon, ami a vitatott védjegyet illeti, a 29. osztály fejezetcímében szereplő valamely általános kifejezés használata nem értelmezhető úgy, hogy az magában foglalja a Nizzai Osztályozás védjegybejelentés idején hatályos kiadásának 29. osztályának betűrendes jegyzékében felsorolt összes olyan árut, amely ezen általános kifejezés fogalmába beletartozik. A fenti 52. pontban kifejtett megközelítéshez hasonló megközelítés alapján kell viszont értékelni azt, hogy az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” megnevezésű áruk beletartoznak-e a vitatott védjeggyel jelölt, „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcs és zöldség” megnevezésű áruk kategóriájába.
- 54 Először is, amint azt a vitatott védjegy árujegyzékének 29. osztályba tartozó áruinak leírásában kifejezetten feltüntették, a rágcsálnivalók (többek között a csipszek) olyan termékek, amelyek alapanyaga a burgonya, amelyet illetően nem tagadható, hogy zöldségféle, amint azt a felperes által az EUIPO előtti eljárásban szolgáltatott, az *Oxford English Dictionary*ben található meghatározás is tanúsít, amely szerint zöldség „minden olyan élő organizmus, amely nem minősül állatnak; különösen, ha a növényvilághoz tartozik”. E tény a beavatkozó fél nem vitatja.
- 55 Másodszor, csipszeket elő lehet állítani más zöldségekből is, nem csak burgonyából vagy gyümölcsökből, amint azt a felperes hangsúlyozza.

- 56 Harmadszor, semmi sem képezi akadályát annak, hogy a zöldségekből vagy gyümölcsökből készült csipszeket szárított vagy főzött zöldségeknek vagy gyümölcsöknek tekintsük. Amint azt a felperes hangsúlyozza, a csipszek lehetnek sülték, szárítottak vagy főttek.
- 57 Negyedszer, amint arra a felperes helyesen rámutat, a 29. osztályba tartozó gyümölcsök és zöldségek „tartósítottak/konzerváltak, szárítottak vagy főttek”. Nem a 31. osztályba tartozó friss gyümölcsökről van tehát szó. Márpedig a csipszek, vagy tágabb értelemben véve, az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” tartósított, szárított vagy főtt zöldségekből és gyümölcsökből készülnek.
- 58 Ily módon, a felperes által hivatkozott okok miatt, amelyeket az EUIPO nem vitat, úgy kell tekinteni, hogy a 29. osztályba tartozó „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” beletartoznak az ugyanezen osztályba sorolt, „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” kategóriájába.
- 59 Egyébként, noha a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a 207/2009 rendelet alapján kell értékelni, és nem az EUIPO korábbi döntéshozatali gyakorlata alapján (lásd ebben az értelemben: 2007. április 26-i Alcon kontra OHIM ítélet, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65. pont; 2012. május 2-i Universal Display kontra OHIM [UniversalPHOLED] ítélet, T-435/11, nem tették közzé, EU:T:2012:210, 37. pont; 2017. március 22-i Intercontinental Exchange Holdings kontra EUIPO [BRENT INDEX] ítélet, T-430/16, nem tették közzé, EU:T:2017:198, 43. pont), emlékeztetni kell arra, hogy az egyenlő bánásmód elvére és a megfelelő ügyintézés elvére tekintettel az EUIPO köteles figyelembe venni korábban hozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2017. május 11-i Bammer kontra EUIPO – mydays [MÄNNERSPIELPLATZ] ítélet, T-372/16, nem tették közzé, EU:T:2017:331, 60. pont).
- 60 A jelen esetben a felszólalási osztály 1999. november 23-i határozata (lásd a fenti 24. pontot), amelyre a felperes hivatkozik, a jelen ügy tényállásához igen hasonló tényállási keretbe illeszkedik. Egyrészt, akárcsak a jelen ügyben, ott is a felperes és a beavatkozó fél közötti eljárásról volt szó. Másrészt, akárcsak a jelen ügyben, ott is az a kérdés merült fel, hogy a burgonyacsipszek beletartoznak-e a szárított zöldségek általánosabb kategóriájába.
- 61 Márpedig a felszólalási osztály abban az ügyben úgy vélte, hogy a „burgonyacsipszek” a szárított zöldségek körébe tartoznak, és így ezen áruk azonosnak minősülnek. Amint azt a felperes jelzi, anélkül, hogy az EUIPO e tekintetben ellentmondással élne, a felszólalási osztály e határozatát sem a fellebbezési tanács, sem a Törvényszék – a 2005. április 21-i RUFFLES ítéletében (T-269/02, EU:T:2005:138) – nem helyezte hatályon kívül.
- 62 Ami az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. március 22-i határozatát illeti (lásd a fenti 24. pontot), amelyet a megtámadott határozatot követően hoztak, megjegyzendő, amint azt az EUIPO a tárgyaláson szintén megjegyezte, hogy e határozat nem terjed ki arra a kérdésre, hogy az „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” beletartoznak-e az ugyanezen osztályba sorolt, „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” kategóriájába. Ellenben e határozat megállapítja, hogy a #CHIPS megjelölés leíró jellegű, többek között a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” tekintetében, hiszen azok csipsz formáját is ölthetik. A fellebbezési tanács tehát arra való tekintettel állapította meg a #CHIPS megjelölés leíró jellegét, hogy az érintett közönség azt a szóban forgó gyümölcsök és zöldségek sajátos szeletelési módjára, azaz azok csipsz formájában való felszeletelésére való utalásnak fogja fel, miközben a megtámadott határozatban ugyanez a fellebbezési tanács kizárta, hogy e sajátos szeletelési mód a szóban forgó áruknak a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett egyik „jellemzőjét” képezhetné. Az EUIPO negyedik

fellebbezési tanácsának a felperes által említett 2017. március 22-i határozata tehát legalábbis némi következetlenséget mutat az EUIPO utóbbi döntéshozatali gyakorlatát illetően, a „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” tekintetében.

- 63 Ami a felszólalási osztálynak a beavatkozó fél által első alkalommal a tárgyaláson említett 2004. augusztus 30-i határozatát illeti (lásd a fenti 37. pontot), azt az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2005. július 1-jei határozata (R 804/2004-1. sz. ügy) hatályon kívül helyezte, éppen amiatt, hogy a felszólalási osztály, azáltal, hogy kizárta a szárított gyümölcsök és zöldségek, illetve a burgonyacsipszek közötti hasonlóságot, azt tévesen értékelte.
- 64 Az előbbiekre tekintettel tehát azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács hibát vétett azzal, hogy a vitatott védjegy 29. osztályba tartozó „extrudáló és pelletáló eljárással, valamint más módon előállított vagy elkészített rágcsálni való burgonyatermékek” tekintetében vett leíró jellegének elismeréséből nem vonta le a megfelelő következtetéseket a védjegy ugyanezen osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” tekintetében vett leíró jellegének értékelésénél.
- 65 Ezenfelül, amint arra a jelen ítélet 44. pontjában emlékeztettünk, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett leíró jellegű megjelölések a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében megkülönböztető képességgel sem rendelkeznek.
- 66 Következésképpen az első jogalapnak teljes egészében helyt kell adni, anélkül, hogy a második jogalapról határozni kellene, és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni abban a részében, amelyben az elutasította a felperesnek a törlési osztály határozata azon részének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését, amely nem törölte a vitatott védjegyet a 29. osztályba tartozó „tartósított/konzervált, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek” tekintetében.

A költségekről

- 67 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 68 Mivel az EUIPO pervesztes lett, a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, és az EUIPO a felperes kérelmének megfelelően maga viseli a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségeket.
- 69 A beavatkozó fél, mivel pervesztes lett, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának 2016. november 24-i határozatát (R 482/2016-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) Az EUIPO a saját költségein felül viseli a PepsiCo, Inc. részéről felmerült költségeket.**
- 3) Az Intersnack Group GmbH & Co. KG maga viseli saját költségeit.**

Kanninen

Szwarcz

Iliopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. november 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások

i — A jelen szöveg 19. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.